

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Варна, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Дарина Ст. Маркова
Женя Р. Д.а

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Радослав Кр. Славов Въззивно търговско дело
№ 20213001000358 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Решение № 260004/04.03.2021год. по т.д. № 48/2020год РзОС е:-
Осъдил ЗАД“ОЗК-Застраховане“ АД със седалище и адрес на управление гр.
София, на осн. чл.226 от КЗ/отм./ ДА ЗАПЛАТИ на ПЛ. П. Д. СУМАТА от 60
000лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди и
сумата 2 014,77лв.-обезщетение за имуществени вреди, в резултат на
настъпило ПТП на 19.02.16г., причинено от В. З. Я., при управление на МПС
– л. а. „Киа Спортидж“, рег.№ Т 5157 СТ, за което има валидна застраховка
ГО при ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от
датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като е отхвърлил иска
за заплащане на неимуществени вреди за разликата до предявения размер от
120 000лв. и за обезщетение за имуществени вреди за разликата до 2 480лв.
като неоснователен: Осъдил е ЗАД“ОЗК-Застраховане“ АД, да заплати по
ищеца сумата от 1822,50лв. разноски представляваща адв.възнаграждение за
проц.представителство, на основание 78 ал.1 ГПК, а по сметка на РзОС-в
полза на бюджета на съдебната власт-2480,56лв.-държавна такса и 405лв.-
деловодни разноски. Осъдил е ищеца да заплати на ответника сумата от
2685,60лв.-разноски съобразно отхвърлената част от исквете. Недоволни от
решението са останали страните по делото.

Срещу решението в неговите отхвърлителни части е постъпила въззивна
жалба от адв. К.К. от АК-Русе като процесуален представител на ищеца П.Д..

Счита решението в обжалваната част за неправилно - поради

необоснованост и незаконосъобразност, по изложени съображения, и иска същото да бъде отменено в отхвърлителните части. Излага, че с решението съдът е допуснал нарушение по прилагането на чл.52 ЗЗД, като сочи, че определеният общ размер на претърпените неимуществени вреди от 60 000лв. е необосновано занижен, с оглед на състоянието на ищеца след претърпените травми, като същият не съответства и на съдебната практика при подобен тип увреди. Счита, че присъдената сума не може да репарира в пълен обем претърпените от ищеца вреди.

Счита, че като се има в предвид вида на настъпилите увреждания и естеството и характера на страданието, са налице основанията за уважаване на исканите в пълен размер.

С жалбата се иска решението да бъде отменено в частта с която е отхвърлен иска за разликата над 60 000лв. до претендираните 120 000лв. и да бъде постановено друго, като ответникът бъде осъден да заплати сумата от 120 000лв. -неимуществени вреди, ведно с лихвата върху сумата, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

С писмен отговор на пълномощник, ЗАД“ОЗК-Застраховане“ АД оспорва жалбата като неоснователна, по изложени съображения.

Срещу решението в частта с която са присъдени суми в размер на над 30 000лв.-неимуществени вреди е постъпила въззивна жалба от ЗАД“ОЗК-Застраховане“ АД. Оспорват като необоснован извода на съда, с което не е уважено възражението за съпричиняване-поради непоставен предпазен колан. За това считат за неправилен и присъдения на ищеца размер на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди.

Твърди също, че размерът на присъденото обезщетение е неоснователно завишен. Относно претендираните имуществените вреди- от същите се установява, че ищецът не е търпял каквито и да било усложнения по повод на претърпените травми и страдания и липсва връзка между търпените болки и страдания вследствие на тях и твърдяното шофиране на пациента за лекуването им. За това счита, че липсва връзка между твърдените разходи за пътувания и процесното събитие, поради което следва да бъде отхвърлена претенцията за тях. Оспорва също твърденията на ищеца, възприети и от съда, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в негативното отражение върху психичното му здраве от катастрофата и до днес. Соци че

същите не се установяват от изготвената СПсЕ.

За това счита, че с решението съдът е допуснал нарушение на принципите по прилагането на чл.52 ЗЗД, като сочи, че справедлив размер на действително претърпените неимуществени вреди е сумата от 30 000лв. и се иска решението да бъде отменено в посочената част.

Жалбите отговарят на изискванията на чл.260 и чл.262 ГПК и са допустими.

В съдебно заседание жалбите се поддържат, съответно оспорват чрез процесуалните представители на страните.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното, относно обжалваното решение:

Производството е образувано по искова молба от П.П. Димитров, представляван от пълномощник адв. Коцев против ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД гр. София. Предявени са искове с правно основание чл. 226 КЗ /отм./ да бъде осъден ответника да заплати сумата 120 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди и сумата 2 480 лв. , представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на ПТП 19. 02. 2016 г.

Излага, че уврежданията са вследствие на ПТП, настъпило на 19.02.2016 г., по път II - 49 /между гр.Разград и гр.Търговище/ на км. 8 + 600м. в непосредствена близост преди с. Бистра, обл. Търговище, виновно причинено от водача В. З. Я., ЕГН *****, при управление на л.а. „Киа Спортидж“ с рег. № Т 5157 СТ, чиято отговорност е била застрахована по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответника със застрахователна полица № BG /23/115002994282.

В исковата молба се твърди, че ищецът е служител на Главна дирекция „Охрана“ към Министерството на правосъдието.

На 19.02.2016 г., около 10,00ч. специален автомобил „Ситроен Джъмпи“ с рег. № С 8113 МТ - собственост на Министерството на правосъдието\\ в който ищецът е пътувал на предната дясна седалка, бил блъснат челно от навлезлия в насрещното платно лек автомобил „Киа Спортидж“ с рег. № Т 5157 СТ собственост и управляван от В. З. Я. от гр.

Търговище. Деянието и вината на водача на посоченото МПС и причинно-следствената връзка били установени с присъда № 45, постановена на 20.09.2017г. по НОХД № 1336/2016г. по описа на Районен съд - Търговище, изменена с Решение № 1 от 09.01.2018г. по ВНОХД № 218/17г. по описа на Окръжен съд - Търговище. Присъдата е окончателна и е влязла в сила на 09.01.2018г.

След проведено лечение в Хирургично отделение“ и в „Ортопедо-травматологично отделение" при МБАЛ – Търговище, ищецът бил изписан на 29.02.2016г. с диагноза: S52.50- „счупване на долния край на лъчевата кост в дясно". В резултат на ПТП на П.П. Димитров са причинени следните телесни увреждания: Травматичен хемопневмоторакс с контузия на белите дробове довело до разстройство на здравето временно опасно за живота; Счупване на шилестия израстък на първи гръден прешлен на гръбначния стълб; Счупване на лъчевата кост на дясната предраменница, довело до оперативно лечение с открито наместване с вътрешна метална фиксация. Уврежданията представляват средни телесни повреди по смисъла на чл. 129, ал. 1 от НК.

След като го изписали от болницата ищецът бил в болнични в продължение на 6 месеца.

Сочи, че на основание разпоредбите на Кодекса за застраховането е налице обективна отговорност от ответника за пълно покрийе на всички неимуществени вреди - болки и страдания, остра реакция на стрес и промяна в нормалния ритъм на живот, вследствие на причинените му телесни увреждания.

Поради претърпените телесни увреждания и настъпилите късни усложнения, може да се счита, че оздравителният процес още не приключил, предстои още дълго лечение и се налага спазването на щадящ двигателен режим. Счита, че това е съществено засягане на състоянието на здравето му и ограниченията и промените на обичайния му ритъм и начин на живот изискват определяне на достатъчно по размер обезщетение, което да го овъзмезди и във всички случаи следва да е по-високо, в сравнение с обезщетение за увредени лица, при които оздравителния процес след ПТП е приключил благоприятно, понеже при ищеца са останали и след приключването на лечебния процес неблагоприятни за здравето му

последници.

В постъпил отговор на исковата молба от ответника, същият оспорва исковите по основание и размер. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца-поради пътуване без поставен обезопасителен колан.

Съдът, след преценка на становищата на страните, събраните по делото доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, приема за установено следното, относно обжалваните части от решението-решението се обжалва в частта относно определените неимуществени вреди:

Страните не спорят относно следната фактическа обстановка.

На 19.02.2016 г. ищецът във връзка с работата си, е пътувал на предната дясна седалка в специален автомобил „Ситроен Джъмпи" с рег. № С 8113 МТ - собственост на Министерството на правосъдието. Същият бил блъснат чело от навлезлия в насрещното платно лек автомобил „Киа Спортидж" с рег. № Т 5157 СТ собственост и управляван от В. З. Я. от гр. Търговище.

След проведено лечение в „Хирургично отделение“ и в „Ортопедо-травматологично отделение" при МБАЛ – Търговище, ищецът бил изписан на 29.02.2016г. с диагноза: Комбинирана травма, Травматичен хемопневмоторакс ляво, фрактура на процесус спинозус, Счупване на лъчевата кост на дясната предраменница, довело до оперативно лечение с открито наместване с вътрешна метална фиксация. с диагноза: МКБ S52.01 „счупване на горния край на лакътната кост в ляво, открито".

С присъда № 45 от 12.09.2017г. по НОХД № 1336/2016г. по описа на РС - Търговище, частично изменена с окончателното Решение с Решение № 1 от 09.01.2018г. по ВНОХД № 218/2017г. по описа на ОС – Търговище, В. З. Я. е признат за виновен в това, че на 19.02.2016г. при управление на собственото си моторно превозно средство – лек автомобил „Киа Спортидж“ с рег. № Т 5157 СТ на път II – 49, около км.8+600, на около 650 метра след с.Бистра, общ.Търговище, в посока гр.Търговище – гр.Разград, нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост причинил телесни повреди на повече от едно лице, между които и на ищеца П.Д.- две средни телесни повреди - Счупване на шилестия израстък на първи гръден прешлен на гръбначния стълб, с което му било причинено трайно затрудняване на снагата

за срок от около 2-3 месеца; Счупване на лъчевата кост на дясната предраменница, в областта на гривнената става, довело до трайно затруднение на крайника за срок от 3-4 месеца. Уврежданията представляват средни телесни повреди по смисъла на чл. 129, ал. 1 от НК.

поради което и на основание чл.343, ал.3, б.„а“ във вр. с ал.1, б.„б“ във вр. с чл.342, ал.1 във вр. с чл.129, ал.1 от НК във вр. с чл.8, ал.1 във вр. с чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП му е наложено наказание лишаване от свобода.

На основание чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за съда разглеждащ гражданските последици от деянието относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. Предвид обвързващата сила на постановления в наказателното производство съдебен акт съдът приема за установен фактическия състав на чл. 45 ЗЗД осъществен от водача на автомобила „Киа Спортидж“ с рег. № Т 5157 СТ, а именно-че на посочената дата, деликвента В. Я. при управление на МПС виновно причинил на ищеца П.Д. посочените в присъдата телесни увреждания.

Не е спорно също в процеса, че ответникът е обвързан от договор за застраховка "Гражданска отговорност" от 08.12.2015г. обективиран в застрахователна полица № BG/23/115002994282 за л. а. „Киа Спортидж" с рег. № Т 5157 СТ, за срока на застрахователно покритие 14.12.2015 г. - 13.12.2016 г. Следователно, момента на деянието попада в поетото от ответника договорно задължение да покрие в границите на уговорената застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Според неоспореното заключение на съдебно медицинската експертиза, при процесното ПТП на 19.02.2016г. ищецът е получил следните телесни увреждания:

Ищецът е получил: множество контузни огнища на белия дроб двустранно, много по-изразено в ляво; хемопневмоторакс /натрупване на патологична течност колекция кръв и въздух в гръдната кухина/ в ляво; фрактура на процесус спинозус /бодилест израстък/ на 1-ви гръден прешлен; закрито счупване на долния край на дясна лъчева кост. По своята медико-биологична характеристика контузията на белия дроб обуславя разстройство на здравето с временна опасност за живота; натрупването на патологична колекция кръв и въздух в гръдната кухина обуславя разстройство на здравето

с временна опасност за живота; счупването на бодилестия израстък на 1-ви гръден прешлен, както и счупването на долния край на дясна лъчева кост – трайно затруднение в движението на снагата, респ. на десния горен крайник за срок повече от един месец. Установените увреждания на пострадалия са в причинна връзка с процесното ПТП. Болничното лечение на пострадалия е продължило за периода от 19. 02. 16 г. до 29. 02. 16 г. Последвало е активно наблюдение от специалист – ортопед травматолог, курс рехабилитация с обучение за ЛФК в домашни условия, както и двукратно санаториално лечение. Посттравматичният възстановителен и рехабилитационен период е приключил, но не е постигнато пълно възстановяване. Субективните оплаквания, съобщени при прегледа на 16.11.20 г. и обективно установения двигателен дефицит за десен горен крайник сочи, че и към момента Д. не може да използва пълноценно активната дясна ръка. Металната остеосинтеза не е екстрахирана. Премахването ѝ е решение на лекуващия лекар в зависимост от клиничното състояние на пострадалия. С оглед възрастта му и твърде продължителния период на възстановяване е преценено, че на този етап не трябва да се премахва, а може да остане и завинаги. С оглед на получените травми и за в бъдеще той ще изпитва болки и страдания за дясната ръка, особено при физическо натоварване и при промяна на времето, както и повишен риск от по-чести и протрахиращи /удължени/ инфекции на долни дихателни пътища. Вещото лице е дало отговор, че ако пострадалият е пътувал без предпазен колан или с неправилно поставен предпазен, то при скоростите на движение на сблъскалите си автомобили и при такъв вид удар, тялото би напуснало купето на автомобила, както и травмите биха били много повече и по-тежки, вкл. и от приземяване на терена след напускане купето на автомобила. Към момента на получаване на травмите болките и страданията са били много силни, а за посттравматичния период не може да се отговори, тъй като болката се купира с обезболяващи. Пострадалият е ползвал болничен лист за временна нетрудоспособност в продължение на 6 месеца след ПТП. Няма данни за настъпили усложнения след проведеното лечение.

Назначената по делото съдебно-психологическа експертиза, също неоспорена от страните, е дала заключение, че след ПТП в продължение на 2-3 седмици ищецът е преживял посттравматичен стрес, изразяващ се в страх, ужас, паника, вегетативни симптоми. Посттравматичния стрес е довел до Посттравматично стресово разстройство, което е предизвикало у ищеца

страх, безпомощност и ужас. Симптомите се развиват в първите три до шест месеца от травмиращото събитие. Групира се в няколко групи-натрапливи спомени /оживяване на травмиращото събитие в спомените, мъчителни и разстройващи сънища; избягващо поведение или периоди на „вцепеняване“, нарастваща тревожност или възбудимост – прояви на отчуждение или самоизолация; загуба на настроение, липса на активност, избягване на действия, хора и ситуации, напомнящи за травмата, раздразнителност. Вещото лице е установило, че посттравматичното стресово разстройство при ищеца няма характеристиките на патологично, болестно състояние и не покрива критериите за наличие на тревожно-депресивно или друг вид личностово разстройство, но е с достатъчно силен емоционален оттенък, водещ до затруднение в социалното функциониране.

Назначена е по делото и съдебно-автотехническа експертиза. Същата е описала механизма на настъпване на ПТП, изследвайки материалите, приложени във воденото досъдебно производство и възприети от наказателния съд. Според заключението, л. а. „Ситроен Джъмпи“ с рег. № С 8113 МТ, управляван от И. се е движел със скорост, съобразена с пътния участък до около 85 км./ч. преди с. Бистра в участъка на ПТП, а другият автомобил „КИА“ със скорост под 90 км./ч. Към момента на сблъсъка пострадалият е бил с предпазен колан.

Според представените болнични листове на ищеца, същият е бил в отпуск поради временна неработоспособност за периода от 19.02.2016г. до 16.08.2016г.

Видно от представените медицински документи в т.ч. препис от Лична амбулаторна карта, амбулаторни листи, болнични листове, искане за образно изследване, епикриза, е че ищецът нееднократно е пътувал до гр. Търговище във връзка с лечението си.

Според заключението на ССЕ, размера на дължимото трудово възнаграждение през този период от 6 месеца, в който е ползвал отпуск по болест е било в размер на 5713, 47 лв. , а полученото обезщетение от НОИ за същия период е в размер на 4 926, 05 лв.-т.е. разликата е получена в по-малко сума от 787, 42 лв. Направените разходи за пътуване от гр. Разград до гр. Търговище и обратно с лек автомобил, марка „Сузуки“, модел „Лиана“ с рег. № РР 5743 АН, с който пътувал ищеца са в размер на 47, 35 лв. Съобразно

представена фактура /стр.66/, издадена от МБАЛ-Търговище, ищеца е закупуил имплант на стойност 1 180лвд. Общо размера на имуществените вреди е 2 014, 77 лв.

За доказване на претърпените неимуществени вреди -твърдяните болки и страдания, по делото са допуснати гладни доказателства.

По делото пред окръжния съд са разпитани като свидетели И. Стефанов И. и К. И.а Д.а.

Св. И. дава показания, според които с ищеца, преди същият да се пенсионира през 2019 или 2020 г., били колеги. На 19. 02. 2016 г. били назначени конвоен наряд и трябвало да конвоират задържано лице до гр. Търговище. И. било водач на автомобила, до него седял колегата му С. С., а отдясно на С. седял пострадалият П.Д.. Сложили си обезопасителни колани, като С. и Д. били с общ колан, който поставили, и който се закопчавал до И.. Пътувайки от гр. Разград към гр. Търговище, преди с. Бистра, навлезли в ляв завой. Д. забелязал насрещно движещия се автомобил и извикал на И. „И.е, този автомобил какво прави“. И. тогава отбил автомобила в дясно, но другият автомобил ги блъснал. Тогава И. загубил съзнание, но впоследствие П.Д. му разказал, че имал в себе си джобно ножче и срязал предпазния колан, за да се освободят, срязал и колана на И.. След катастрофата дошли линейки и ги откарали в болницата в Търговище. Д. бил настанен в Хирургично отделение. По време на стационарното лечение Д. се оплаквал от много силни болки в кръста и лявата ръка. След изписването му от болницата, за период от две-три седмици отишъл в с.Гецово, където имал къща, за да може по-лесно да излиза навън и да се придвижва. Придвигвал се с инвалидна количка, защото имал много затруднения в движенията. В гр. Разград, двамата с Д. били съседи и докато били в отпуск по болест често се виждали. Д. постоянно се оплаквал, че го боли кръста, чувствал се зле и не можел да се движи. И понастоящем му се оплаквал от болки в кръста и в областта на китката на ръката. След произшествието-след месец-два, когато започнали да се виждат, му направило впечатление, че ищецът не бил същият Пламен, който познавал преди катастрофата. Същият се е променил много и психически. Преди катастрофата бил общителен, шегувал се, докато след това станал затворен, унил, умислен, притеснявал се да се вози, или да управлява автомобил. . Шест месеца продължило домашното им лечение и след като се върнали на

работа, когато се наложило да пътуват през същия участък от пътя, отново съпреживявали случилото се произшествие. Според свидетеля и след връщането си на работа, ищецът не е бил същият, който е бил преди произшествието-загубил своята жизнерадостност. Сега е по-унил и по-тих, оплаквал се от болки в китката и в кръста, когато извършвал физически дейности.

Св. К. И.а Д.а, която е съпруга на ищеца, в показанията си сочи, че веднага след като разбрала за ПТП, отишла в болницата в Търговище. Първо го настанили в отделението по Ортопедия, а впоследствие в Хирургично отделение. В болницата престоял 10-11 дни. Ищецът бил силно психически травмиран, защото имал счупени ребра и увреждане на белия дроб и считал, че състоянието му е тежко и необратимо, че ще остане в инвалидна количка. Не можел да спи през нощта, защото изпитвал силни болки и постоянно приемал обезболяващи лекарства. Не можел да поема добре въздух от болките, изцяло бил на легло, не искал да се храни и дори да приема вода, понеже през цялото време бил обслужван от свидетелката и изпитвал срам. Понеже живеели в жилищен блок на петия етаж, а ищецът трудно се придвижвал сам, след напускане на болницата, свидетелката го завела в къщата на своите родители в с. Гецово. Там престояли 2-3 седмици. През цялото време ищецът бил на легло, не можел да се придвижва сам, не можел да отиде до баня, тоалетна. Помагали му майката и братът на свидетелката. Заради пострадалата дясна ръка в продължение на два-три месеца не можел да се обслужва сам, не можел да се храни. В продължение на шест месеца бил в болнични и през това време за придвижване ползвал патерици, тип „канатка“. Периодично ходел на прегледи, рехабилитация и физиотерапия, каквито му били предписани за раздвижване. Той не можел да шофира, за това са го карали братът на свидетелката и неговия племенник. Към настоящият момент също изпитвал болки в областта на кръста и ръката. Не можел да си служи пълноценно с ръката и полагал повече усилие, за да си служи с нея при обикновени дейности, които вършел преди, като носене, рязане на дърва и др. Променил се много и психически. Преди произшествието бил много спокоен човек, нямал проблеми със съня, бил веселяк по характер, а след това се затворил в себе си, не говорел, така че да изразява емоциите си, бил изнервен, не можел да спи и бълнувал, за това вземал успокоителни лекарства, често говорел за катастрофата.

С оглед на изложеното, следва да направят следните правни изводи:

Постановяването на съдебен акт, чрез който деликвентът В. З. Я. е признат за виновен в извършеното деяние, от което са настъпили уврежданията на ищеца, е основание за ангажиране на отговорността му, а съобразно чл.45 от ЗЗД същият следва да отговаря за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Безспорно е установено, че МПС управлявано от В. З. Я. и чрез което са нанесени уврежданията, е било застраховано с договор за застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ЗАД «ОЗК-Застраховане» АД гр.София. Освен това, застрахователят обжалва присъденото обезщетение за неимуществени вреди над сумата от 30 000лв., поради което следва да се приеме, че не обжалва основанията на иска, а само присъдения размер.

Предвид изложеното и на основание чл.226 КЗ отговорността за обезвреда на настъпилите увреждания следва да се вмени на застрахователното дружество.

При определяне на размера на паричния еквивалент на неимуществените вреди, съдът съобрази следното:

Безспорно, в резултат на извършеното ПТП и характерът на получените увреждания, както и събраните гласни доказателства, ищецът е претърпяла твърдяните неимуществени вреди-болки и страдания в които са включени и получените депресивни състояния, поради което следва да се приеме, че са доказани претърпените от него неимуществени вреди, вследствие получените средни телесни повреди.

Относно претенцията за неимуществени вреди: Съдът е присъдил сумата от 60 000лв., като този размер се обжалва от страните. Въззивното дружество обжалва присъденото обезщетение за неимуществени вреди за сумата над 30 000лв., а въззивникът Д. за сумата до претендирания размер от 120 000лв.

Съдът намира, че справедлив еквивалент на установените неимуществени вреди по см. на чл.52 ЗЗД е обезщетение в размер на от 60 000 лв.

При определяне на посочения размер, съдът взе в предвид настъпилите вследствие на ПТП негативни психически промени в характера на ищеца,

както и характера на получените средни телесни повреди и други физически увреждания и интензитета и продължителността на възстановителния процес, а именно:

Ищеца е получил множество контузни огнища на белия дроб двустранно, много по-изразено в ляво; хемопневмоторакс /натрупване на патологична течност колекция кръв и въздух в гръдната кухина/ в ляво; фрактура на процесус спинозус /бодилест израстък/ на 1-ви гръден прешлен; закрито счупване на долния край на дясна лъчева кост. По своята медико-биологична характеристика контузията на белия дроб обуславя разстройство на здравето с временна опасност за живота; натрупването на патологична колекция кръв и въздух в гръдната кухина обуславя разстройство на здравето с временна опасност за живота; счупването на бодилестия израстък на 1-ви гръден прешлен, както и счупването на долния край на дясна лъчева кост – трайно затруднение в движението на снагата, респ. на десния горен крайник за срок повече от един месец. Установените увреждания на пострадалия са в причинна връзка с процесното ПТП. Посттравматичният възстановителен и рехабилитационен период е приключил, но не е постигнато пълно възстановяване. Обективно е установен двигателен дефицит за десен горен крайник и към момента Д. не може да използва пълноценно активната дясна ръка. Металната остеосинтеза не е екстрахирана, а може да остане и завинаги, с оглед здравословното състояние на ищеца. С оглед на получените травми и за в бъдеще той ще изпитва болки и страдания на дясната ръка, особено при физическо натоварване и при промяна на времето, както и повишен риск от по-чести и протрахирани /удължени/ инфекции. Следователно, вследствие на ПТП, ищецът е получил увреждания, като оздравителния процес е приключил в сравнително продължителен период – около шест месеца, но и след този период функциите на дясната ръка не са възстановени напълно, като и за в бъдеще ще изпитва болки при промяна на времето и при физически натоварвания.

Относно възражението за съпричиняване, което се поддържа и с въззивната жалба, изразяващо се в непоставяне на предпазен обезопасителен колан по време на пътуването: Съдът намира същото за неоснователно, поради недоказаност, а съобразно доказателствената тежест, ответника е този който следва да докаже въведеното от него възражение за съпричиняване. Този извод, съдът прави от следните обстоятелства:

По делото е установено, че ищецът ПЛ. П. Д., се е е намирал на предна дясна крайна седалка. Шофьорът на л.а. –св. И. категорично сочи, че ищецът П.Д. и пътуващият служител С., който се е намирал между двамата, са били с поставен общ за двамата предпазен колан, който се заключвал до водача на МПС. Установено е също, че след ПТП ищецът Д. е срязъл с нож колана, за да може да излезе от л.а. . Тези показания съвпадат и със заключението на СМЕ, в което се сочи като извод, че по време на ПТП ищецът е бил с поставен предпазен колан. При непоставен предпазен колан уврежданията биха били много по-тежки- би следвало да има съприкосновение на главата с предно панорамно стъкло, за което не се установяват данни, освен това и тялото би напуснало автомобила. Контузията на белия дроб-по силно изразена в неговата лява част, и на гръбначния стълб също са вследствие на поставен правилно предпазен колан. За това съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно поради недоказаност, респективно не са налице основания за намаляване отговорността на ответното дружество.

За това, съдът намира че искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен в установения в процеса размер от 60 000лв.

Предвид изложеното жалбите на въззивниците срещу определения размер на неимуществените вреди се явяват неоснователни и следва да се оставят без уважение.

Поради съвпадане на крайните изводи на настоящето решение с първоинстанционното решение, същото следва да бъде потвърдено. Разноски: С оглед изхода на спора, разноски за настоящата инстанция не се присъждат.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260004/04.03.2021 год., постановено по т.д.№ 48/2020 год. по описа на Разградски окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му при условията на чл. 280 ал. 1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____